

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15682/2025
29.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у извршном поступку извршног повериоца „Орвел“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Жељко Пецињачки, адвокат из ..., против извршног дужника Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради извршења на основу извршне исправе, одлучујући о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Првог основног суда у Београду Ипв И 1111/25/3 од 15.05.2025. године, у седници одржаној 29.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији извршног повериоца изјављеној против става другог изреке решења Првог основног суда у Београду Ипв И 1111/25/3 од 15.05.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија извршног повериоца изјављеној против става другог изреке решења Првог основног суда у Београду Ипв И 1111/25/3 од 15.05.2025. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду Ипв И 1111/25/3 од 15.05.2025. године, ставом првим изреке, усвојен је приговор извршног дужника, па је укинута решење о извршењу јавног извршитеља Младена Пецеља из ... ИИ 120/24 од 10.05.2024. године у ставу првом изреке решења, у делу у којем су извршном повериоцу одмерени трошкови на име састава обавештења Министарству финансија од 13.500,00 динара и у том делу је обустављено извршење и укинута све спроведене радње, док је у осталом делу решење о извршењу остало на снази. Ставом другим изреке, извршни поверилац је обавезан да извршном дужнику накнади трошкове другостепеног поступка од 27.000,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у првом степену (става другог изреке), извршни поверилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Законом о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон) су прописани услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права. Извршни поверилац ревизијом оспорава решење којим је обавезан да извршном дужнику накнади трошкове другостепеног поступка. Имајући у виду наведено, Врховни суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер против решења којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка применом процесних одредби ЗПП-а не може да се изјави посебна ревизија.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, који се примењује на основу члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/15... 54/2019 и 10/2023 - други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према одредби става 2. овог члана ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Одредбом члана 27. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу, прописано је да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којом је одлучено у поступку извршења, што на основу члана 27. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу није дозвољено, односно против решења о трошковима извршног поступка, којим је одлучено о споредном тражењу које не чини главни захтев, то ни ревизија извршног повериоца није дозвољена. Такође, применом члана 420. став 1. ЗПП, ревизија се може изјавити против решења другостепеног суда којим се поступак правноснажно

окончава. У конкретном случају ревизија је изјављена против првостепеног решења којим је одлучено о трошковима извршног поступка, дакле против решења којим се поступак правноснажно не окончава јер се о захтеву за накнаду трошкова одлучује у пресуди или решењу којим се окончава поступак на основу члана 163. став 4. ЗПП-а. Имајући у виду наведено ревизија извршног повериоца против ове одлуке није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић